

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1666-ҳадис

1666/4458 – وَعَنْهَا رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَدَدْنَا فِي مَرَضِهِ، فَجَعَلَ يُشِيرُ إِلَيْنَا أَنْ لَا تَلُدُونِي،
فَقُلْنَا: كَرَاهِيَةُ الْمَرِيضِ لِلدَّوَاءِ، فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ: أَلَمْ أَنْهَكُمُ أَنْ تَلُدُونِي؟ قُلْنَا: كَرَاهِيَةُ الْمَرِيضِ لِلدَّوَاءِ،
فَقَالَ: لَا يَبْقَى أَحَدٌ فِي الْبَيْتِ إِلَّا لَدَّ وَأَنَا أَنْظُرُ إِلَّا الْعَبَّاسَ، فَإِنَّهُ لَمْ يَشْهَدْكُمْ.

1666.4458. Оиша розияллоҳу анҳо деди:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бемор бўлганларида оғизларидан дори қуйдик қуяётган эдик, у зот бизга «Оғзимдан дори қуйманглар!» деб ишора қилдилар. Биз «Бу беморнинг дорини хуш кўрмаслиги-да», дедик. Ўзларига келгач: «Сизларни оғзимдан дори қуйманглар, деб қайтармаганмидим?!» дедилар. «Бу беморнинг дорини хуш кўрмаслиги-да», дедик. Шунда у зот: «Ушбу уйда турганлардан бирор киши қолмай, оғзига дори қуйилади, мен эса қараб турган бўламан. Аббосгина мустасно, чунки у (дори қуйишда) сизлар билан ҳозир бўлмади», дедилар».

Манба: hadis.islom.uz

